

Jeg vil haabe, at det ikke vil blive taget mig ilde op, at jeg maaskee begaerer en lille Indiscretion ved at nævne, at Nødvendigheden af denne Foranstaltning kom til min Rundskab ved, at en Mand, som jeg troer fra alle Sider erkjendes at have stor Fortjeneste af vort Revisionsvæsen, besluttede at trække sig tilbage, fordi han, efter bestandig at have sat sin Væie og Nøes i, at alle Regnskaber vare reviderede og deciderede Maret efter at de vare afgivne, indsaae, at det ikke længere kunde skee. Jeg har allerede ved at forelægge Sagen gjort opmærksom paa, at ved den Fordeling, der blev nødvendig paa Grund af en virkelig saa overordentlig stor Nedgang som den, Loven af 1850 indførte, fra 7 til 4 Contoirer, var der Regnskaber, som bleve holdte udenfor Fordelingen, at der senere er kommet ikke saa Regnskaber til, og, hvad der er en ikke uvigtig Ting, at nogle af de Regnskaber, som tidligere næsten ingen Uleilighed have givet, nemlig alle Sportelregnskaberne, idet det var en let Sag, som kunde betroes den yngste Assistent at eftersee, om Staten havde faaet sin fulde Andeel af Sportlerne, nu ere blevne et overordentligt vanskeligt og vidtløftigt Arbejde, da Sportelberegningerne nu skulle revideres en efter anden. Der findes derfor en ikke ubetydelig Restance. Jeg har gjort mig Umage for — thi af min egen Erfaring kan jeg naturligtviis ikke tale herom — ad forskjellige Veie at faae at vide, om der er blevet arbeidet alvorligt, og jeg har faaet det eenstemmige Svar, at der bliver arbeidet stærkt i Revisionscontoirerne. Jeg har derfor i alt Fald friet mig for det Ansvar, der efter min Mening vilde paaligge Regjeringen, hvis det smukke og vigtige, hidtil opnaaede Resultat, at Regnskabsvæsenet er à jour, skulde gaae tabt; thi kommer man først ind paa Restanceveien, da gaaer det som en Lavine og vøyer stadigt. Jeg har naturligtviis, inden jeg besluttede mig til det lidet behagelige Hverv at komme med et Lovudkast saa kort Tid efter at en Lov om det samme Forhold er udkommen, undersøgt, om Maalet ikke kunde naaes ved en blot Forøgelse i Assistance-summen; men det er paa det Bestemteste blevet gjort gjældende, at der ikke tør eller bør gaae Regnskaber fra et Contoir som endeligt reviderede,

naar de ikke have gennemgaaet et alvorligt Gjennemsyn af Contoirchefen eller Fuldmægtigen eller, som de nu hebbe, Hovedrevisoren og Revisoren. Jeg tænker mig ogsaa Muligheden af, ikke at det kan drives til, at det nuværende Personale kan gjøre Arbeidet, men, at der kan skee en Forandring med Hensyn til Arbeidets Omfang, f. Ex. ved den nu foreslaaede overordnede Communallov. Forfaavidt vil det altsaa være en mere provisorisk Foranstaltning, som her er foreslaaet. Jeg har derfor ogsaa gjort Skridt til at kunne faae til Disposition en Mand, som afgif ved Reductionen, og som skal være meget brugbar til dette Arbejde, hvorved altsaa hans Vartpenge vilde bespares, fort sagt, jeg har søgt at gjøre det saa billigt som muligt, og endelig skal jeg bemærke, at der forestaaer en Revision, hvorved der i Tilfælde af Vacance kan skee en Reduction. Men ialtsald har jeg ikke villet paatage mig det Ansvar, at Revisionsvæsenet skulde komme i Forsald ved at komme ind paa Restanceveien, og for dette Ansvar har jeg friet mig ved at forelægge Sagen til Rigsdagens Afgjørelse under den Form, som forekom mig at maatte være Rigsdagen den behageligste, og som i alt Fald er den correcteste, nemlig som Lov. De Dplussionsinger, som hyderligere maatte forlanges, staae naturligtviis til Tjeneste for et Udvalg, hvis et saadant maatte blive nedsat.

Winther: Det undgik vel ikke den ærede Ministers Opmærksomhed, at jeg ikke heller vil paatage mig det Ansvar, at have været med at fraraade at faae Regnskabsrevisionen holdt a jour, men det var blot paa Grund af den Mangel paa Erfaring, som endnu er tilstede, at jeg ønskede, at det ikke skulde være fast ansatte Embedsmænd. Saavidt jeg forstod den ærede Minister, meente han ogsaa, at selv om der blev ansat Embedsmænd, vilde de ikke blive fast ansatte, men kun constituerede, og at Hovedpersoner vilde blive tagen blandt dem, de stode paa Vartpenge. Hvis Loven altsaa skulde komme ud, vilde jeg dog mene, at det var rigtigt, at deri udtrykkelig var givet den hele Forøgelse af Embedspersonalet en aldeles midlertidig Charakter. Men hvad der forekommer mig at være det Rigtigste er, at man for